

Beszámoló a VEP – 3024 projektünk keretében lezajlott Izmir-i tanulmányútról

2011.06.27-2011.7.07

2011.06.27.

Istanbulban az belföldi járatot meglehetősen sietséggel éppen elérve érkezünk késő délután Izmirbe. Itt az iskola nagyon kedves szaktanára, Hakan Arttirici úr várt bennünket. Segítségével - az amúgy kiválóan szervezett városi tömegközlekedéssel - gyorsan eljutottunk a számunkra lefoglalt szállásra.

2011. 06.28.

Török partnerünk koordinátora, Buray Tüzün úr reggel nyolckor már várt bennünket, indultunk az iskolába, a Buca Anadolu Teknik Lisesibe.

Az intézmény hatalmas területen fekszik, több épületből áll. Bár mérete török viszonylatban csak közepesnek számít, 2800 tanulójukat mintegy 180 pedagógus tanítja.

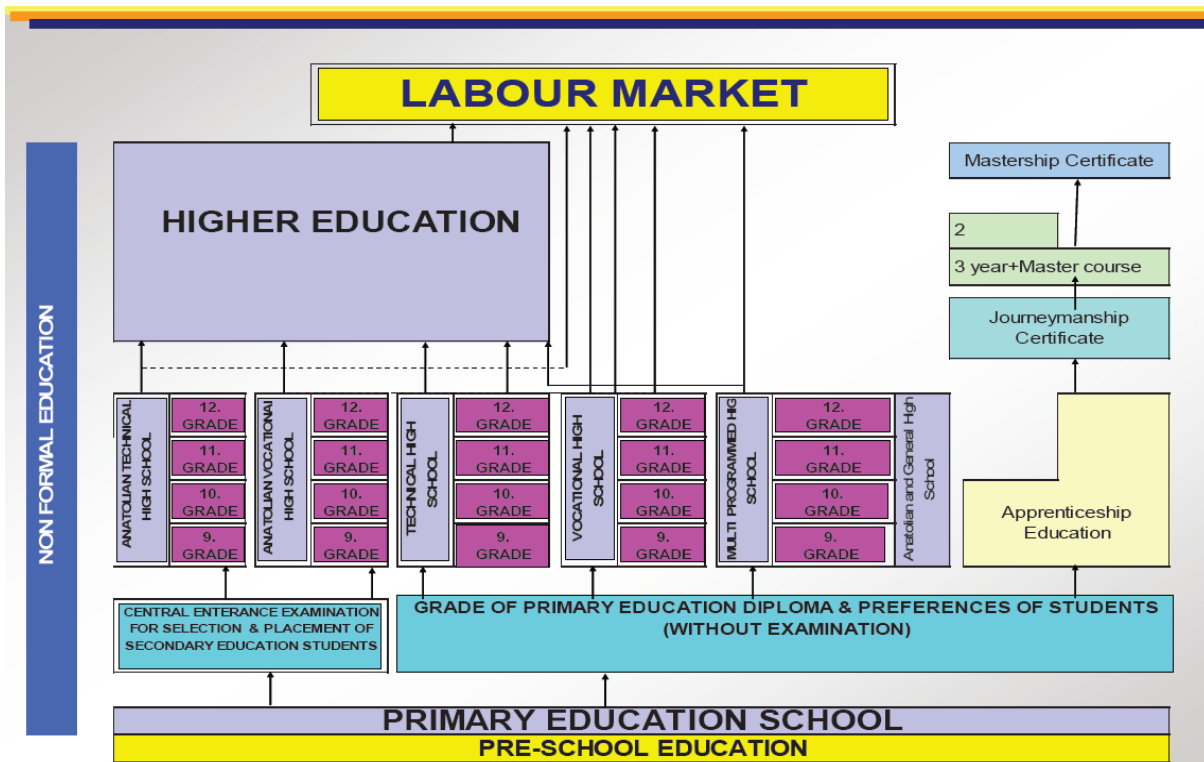
Az épületek között sok zöldterület, fedett tartózkodó, pihenőhely szolgálja a diákok és a tanárok kényelmét.

Az iskola igazgatója, Riza Akçay úr nagyon szívélyesen fogadott bennünket.

Tájékoztattott az iskola tevékenységéről, feladatairól és problémáiról is. Ezután bejártuk a tantermeket, kabineteket – ezek felszereltsége nagyjából a miénkkel megegyező. A fontosabb szakmai tantárgyakat ők is csoportbontásban tanítják, így lehetőség van a tanulók jobb felkészítésére. A tanév, hasonlóan a mi rendszerünkhöz szeptemberben kezdődik és júniusban végződik. Ez után indul, a nem megfelelően teljesítő tanulók számára, a vizsgaidőszak, ahol javíthatnak évközi eredményükön.

Globális képet kaptunk a törökországi szakképzési és közoktatási rendszerről, melynek szerkezete a következő:

Délután török koordinátorunk felkérésére három diákjuk bemutatta nekünk Izmir belvárosát, és a látványosabb, ismertebb helyeket.

2011. 06.29.

E napon 9 órakor várt ránk Hakan és Buray, látogatásra indultunk a gyakorlati képzésen lévő tanulók munkahelyeire. Többségük egészen kicsi, néhány főt foglalkoztató vállalkozáshoz kerül, egy helyre 1-2 tanulónál nem több. A gyakorlatokon lehetőség van a munkahelyek váltására is. Mindenütt a napi feladatokba kapcsolódnak be, feladataik valóban „életszagúak”. Buraynak több mint 200 kihelyezett tanulója van, s mindegyiket hetente látogatja. Ilyenkor ellenőrzi a munkafeltételeket, érdeklődik a tanulók előmeneteléről, szorgalmáról.

A gyakorlatokat biztosító kis cégek fontosnak tartják a képzésbe bekapcsolódní, ők tudják, hogy a jövő munkaerőt képzik, s ez az ő érdekük is.

Kollégáimmal kissé irigykedve győződünk meg arról, odakint mennyire jól működik az, amit itthon hosszú évek alatt sem sikerült bevezetni...

Ezután kimentünk az iskolába, ahol lehetőséget kaptunk megfigyelni egy akkor zajló záróvizsgát. Ezt annak a tanulónak kell csak letenni, aki nem ért el 45 pontot a tanév során. Évente háromszor van lehetőség vizsgát tenni: februárban, júniusban és szeptemberben. Ha valakinek egyik alkalommal sem sikerül a vizsga, annak osztályt kell ismételnie. A tanulók írásban vizsgáznak. A vizsgakérdések nem voltak túl nehezek, mivel ez az iskolatípus a mi szakképző iskoláinkhoz hasonlít. Úgy gondoltuk, jó módszer, hogy a diákok még júniusban is javíthatnak eredményükön, így talán nem felejtenek a nyár folyamán túl sokat.

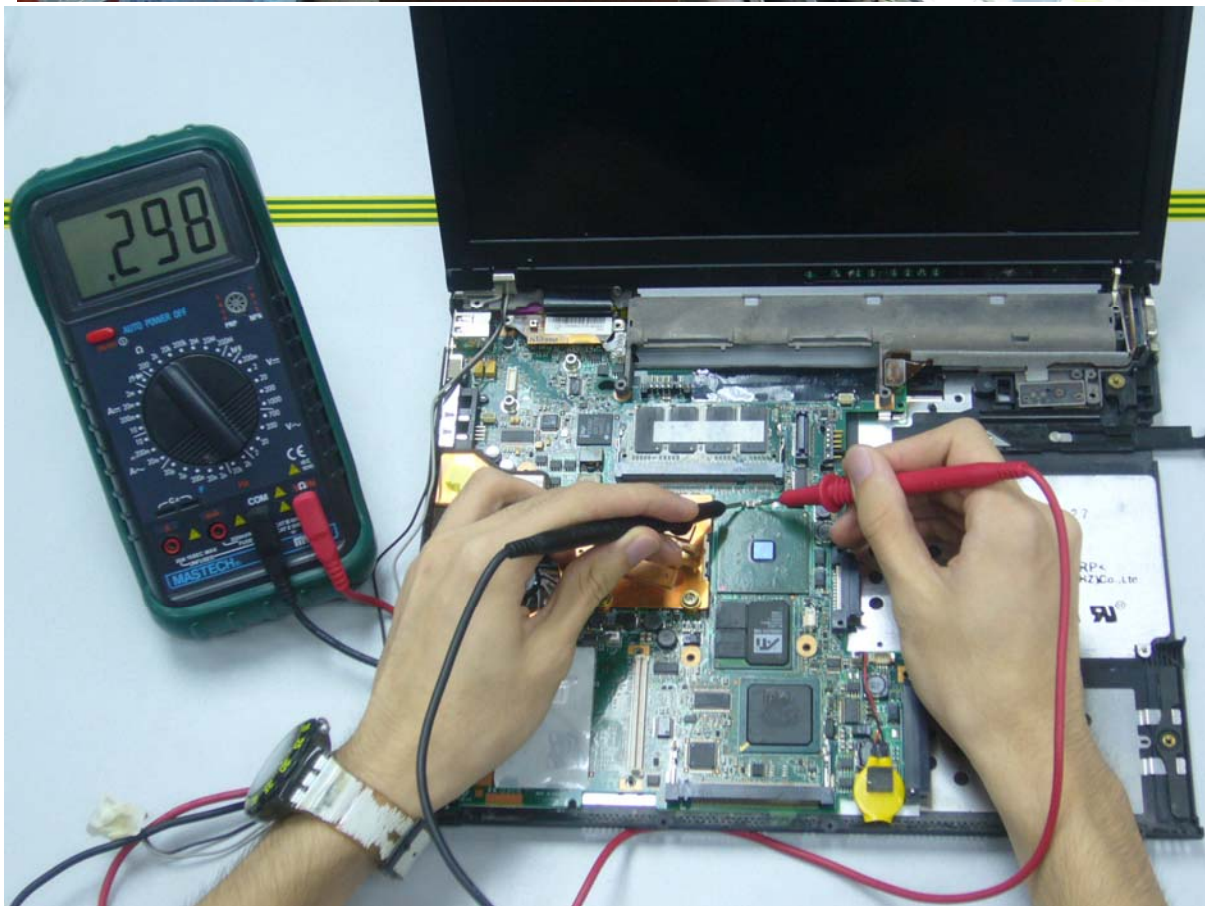
Este nagy megtiszteltetés ért bennünket, meghívást kaptunk a török tantestület hagyományos évszázó rendezvényére, mely egy tengerparti szórakozóhelyen került megrendezésre.

A műsor helyi nép /és mű-/ dalokból állt, nagyon érdekes és hangulatos volt, bár a nagy hangerőt a helyi tanárok jobban viselték. A tanári kar rendkívül kedves és barátságos volt.

2011.06.30.

Ma is 9 órakor indultunk a török kollégákkal újabb képzőhelyek látogatására - az informatikusok gyakorlati helyei közül látogattunk meg néhányat. A tanulók itt notebookokat és monitorokat is javítottak. Minden munkafolyamatba bevonták őket, minden eszközzel – a megfelelő kioktatás után – dolgozhattak.

Délre ismét az iskolába mentünk, ekkor lehetőségünk nyílt találkozni az egyes tagozatok vezetőjével. A beszélgetések során nyert legérdekesebb információ az volt, hogy az egyes részlegek az iskolai gyakorlati képzés során, termelőmunkát vállalnak, melynek bevételéből a tanulók, a tanárok és az iskola is részesül. Így módon mindenki érdekeltté van téve a minél több és minél jobb

munkavégzésében. Legtöbbször más iskolák megrendelésére termelnek, de más külső munkát is elvállalnak.

Késő délután látogatást tettünk a helyi Archeológiai Múzeumban, este pedig az egykori Gázgyárban, ami ma szabadtéri színpadot is tartalmazó kulturális komplexum, koncertre voltunk hivatalosak.

2011.07.01.

Dél előtt a helyi elektronikai és villamos területeket magába foglaló kamarába látogattunk el, melynek előnyei miatt itt minden vállalkozás és üzem tagja. A kamarák védik a vásárlók, megrendelők érdekeit is, segítenek a panaszok, reklamációk kivizsgálásában, rendezésében.

Segítik az oktatást, egyeztetnek az iskolák és potenciális képzőhelyek között, szerepet vállalnak a tanárok képzésében és továbbképzésében is.

További munkahelyekre mentünk Buray-jal, ma az elektromos részleg három partnerét látogattuk meg. Itt a tanulók elsősorban javítással foglalkoztak. Bár a munkaidő késő délutánig tart, jól érzik magukat, szívesen dolgoznak munkahelyeiken. A cégek is igyekeznek persze kedvező körülményeket teremteni, a munkahelyek klimatizáltak, és az ingyen ebéd és üdítő a diákoknak a dolgozókhöz hasonlóan jár.

A szakmai program után áthajóztunk az öböl túlsó partjára, ahol népszerű üzletek, szórakozóhelyek találhatóak, az utcák késő este is zsúfoltak.

2011. 07.02. szombat

Szabadidős program gyanánt az Inciralti Naval Múzeumot látogattuk meg, melyet hosszabb sétával értünk el. Valóban nagyon érdekes volt az amúgy az Egyesült Államokban gyártott fregattot és tengeralattjárót belülről is megnézni.

2011. 07. 03. vasárnap

Ma igyekeztünk felfedezni a város többi részét is. Elsétáltunk az egykor városközpontoz, az Agorához, majd az egykori Zsidó piachoz, ami ma élelmiszer-piac.

2011. 07. 04. hétfő

Ma ismét az iskolában kezdtünk, mert török kollégáink a szakképzést is folytató középiskolákat és a szakiskolákat magába foglaló rendszert mutatták be.

A középiskolák fajtái:

- általános középiskola
- ipari középiskola
- rendőrségi középiskola
- katonai középiskola
- vallási középiskola
- művészeti középiskola
- tanító képző középiskola

45 féle szakon lehet ipari középiskolába menni.

A szakközépiskola 4. osztályában heti 3 napot külső képzőhelyen töltik a tanulók, 2 napot pedig az iskolában. A tanár, minden tanulót, hetente kétszer meglátogat és erről minden héten jelentést ír. A tanulók is kötelesek naplót vezetni az elvégzett munkáról, ami alapján az érdemjegyüket fogják kapni.

Törökországban létezik magániskola, ami fizetős és állami iskola, ami ingyenes.

2011. 07. 05

A mai napon újabb gyakorlati képzőhelyeket látogattunk meg Buray Tüzün kolléga kíséretében.

2011.07.06

A BUCA szakképző központban ezen a napon, egyfajta szakmai konferencia keretében megbeszéltük tapasztalatainkat az iskola vezetőivel és a kollégákkal. Őket érdekelte a mi véleményünk a látottakról, illetve sok kérdést tettek fel a mi szakképzési rendszerünkről, itthoni munkánkról.

2011. 07. 07.

Kora reggel értünk jött az iskola kisbusza, és kivitt bennünket a repülőtérre, és kora délután már Budapesten voltunk.

Úgy vélem, a programokban igen gazdag tanulmányút tapasztalatai nagyon hasznosak voltak minden résztvevő számára.

Kollégáimmal megismerhettük egy olyan duális képzési rendszer működését, mely valóban jól szolgálja mind a tanulók, mind a vállalkozások, végső soron az ország iparának érdekét.

Találkoztunk sok, szakmáját szerető, jó szándékú szaktanárral, és ami személyesen engem kis irigységgel töltött el, ezek nagy része igen fiatal szakember - persze Törökországban tanulóknak semmilyen területen nincs hiány - jelenleg 10,4 millió diák jár általánosba...

Hálával tartozunk azoknak a török kollégáknak – elsősorban Buray Tüzün-nek és Hakan Arttirici-nek akik valóban nagyszerű, tartalmas szakmai programokat szerveztek és bonyolítottak részünkre, illetve saját szabadidejüket feláldozva segítettek szabadidőnk érdekes és élvezetes eltöltésében.